

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 367/2015-22

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 11. júna 2015 v senáte zloženom z predsedu Sergeja Kohuta (sudca spravodajca) a zo sudcov Lajosa Mészárosa a Ladislava Orosza predbežne prerokoval sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného JUDr. Katarínou Dušákovou, Advokátska kancelária, Pražská 10, Košice, vo veci namietaného porušenia základných práv podľa čl. 22 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky a podľa čl. 13 Listiny základných práv a slobôd, ako aj práv podľa čl. 8 ods. 1 a 2 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd „postupom, zásahmi, rozhodnutiami a nedoručením Upovedomenia o zničení zoznamu zo dňa 14. 02. 2014 v zákonnej trojročnej lehote sťažovateľovi, v konaní vedenom pod ČVS: PPZ-184/BPK-S-2010, Ministerstvom vnútra SR - Prezídium policajného zboru a jeho zložky Národnej kriminálnej agentúry, Národná protikorupčná jednotka, expozitúra Stred a bolo porušené rozhodnutím sudcu Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica, zo dňa 13. 11. 2010 pod č. BB-ŠTS-V-848-1/10-Ntt-727, ktorým vydal príkaz na vyhotovovanie obrazových, zvukových alebo obrazovo-zvukových záznamov na sťažovateľa na obdobie od 13. 11. 2010 do 12. 01. 2011“ a takto

rozhodol:

Sťažnosť [REDAKOVANÉ] o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 14. mája 2014 doručená sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného JUDr. Katarínou Dušákovou, ktorou namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 22 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a podľa čl. 13 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“), ako aj práv podľa čl. 8 ods. 1 a 2 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) «postupom, zásahmi, rozhodnutiami a nedoručením Upovedomenia o zničení zoznamu zo dňa 14. 02. 2014 v zákonnej trojročnej lehote sťažovateľovi, v konaní vedenom pod ČVS: PPZ-184/BPK-S-2010, Ministerstvom vnútra SR - Prezídium policajného zboru a jeho zložky Národnej kriminálnej agentúry, Národná protikorupčná jednotka, expozitúra Stred (ďalej len „policajný orgán“) a bolo porušené rozhodnutím sudcu Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica, zo dňa 13. 11. 2010 pod č. BB-ŠTS-V-848-1/10-Ntt-727 (ďalej len „špecializovaný trestný súd“), ktorým vydal príkaz na vyhotovovanie obrazových, zvukových alebo obrazovo-zvukových záznamov na sťažovateľa na obdobie od 13. 11. 2010 do 12. 01. 2011».

Sťažovateľ v sťažnosti uviedol, že „sťažnosť smeruje proti postupu resp. zásahom Ministerstva vnútra SR - Prezídium policajného zboru a jeho zložky Národnej kriminálnej agentúry, Národná protikorupčná jednotka, expozitúra Stred v konaní vedenom pod ČVS: PPZ-184/BPK-S-2010, a proti rozhodnutiu sudcu Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica, ktorý dňa 13. 11. 2010 pod č. BB-ŠTS-V-848-1/10-Ntt-727 vydal príkaz na vyhotovovanie obrazových, zvukových alebo obrazovo-zvukových záznamov záujmových osôb - medzi nimi aj osoby sťažovateľa, pričom príkaz bol vydaný na obdobie od 13. 11. 2010 do 12. 01. 2011.

Mám za to, že zásahmi, konaním a rozhodnutiami vyššie uvedených inštitúcií trestného konania boli porušené moje základné práva a slobody obsiahnuté a garantované v čl. 22 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 13 Listiny základných práv a slobôd a čl. 8 ods. 1 a 2 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd...

Dňa 14. 03. 2014 mi bolo doručené upovedomenie Ministerstva vnútra SR - Prezídium policajného zboru a jeho zložky Národnej kriminálnej agentúry, Národná protikorupčná jednotka, expozitúra Stred, ČVS: PPZ-184/BPK-S-2010, o zničení záznamu. Z jeho obsahu vyplýva, že som bol vyššie uvedenou zložkou polície upovedomený v zmysle ustanovenia § 114 ods. 8 Trestného poriadku ako osoba, ktorá nemá možnosť nazerať do spisu podľa Trestného poriadku, o zničení záznamu o vyhotovovaní obrazových, zvukových alebo obrazovo-zvukových záznamov.

Z tohoto upovedomenia som sa dozvedel, že existovala trestná vec vedená Národnou kriminálnou agentúrou, Národná protikorupčná jednotka, expozitúra Stred, pod ČVS: PPZ-184/BPK-S-2010, v ktorej bol sudcom Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica, dňa 13. 11. 2010 pod č. BB-ŠTS-V-848-1/10-Ntt-727 vydaný príkaz na vyhotovovanie obrazových, zvukových alebo obrazovo-zvukových záznamov mojej osoby ako sťažovateľa. Z obsahu upovedomenia ďalej vyplýva, že sa nezistili skutočnosti významné pre trestné konanie, a preto boli získané záznamy predpísaným spôsobom bez meškania zničené a že uvedená trestná vec (ČVS: PPZ-53/BOK-VY-2012) bola dňa 14. 02. 2011 právoplatne ukončená v zmysle ustanovenia § 197 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku odmietnutím veci...

Vyššie uvedené upovedomenie, ktoré je síce účelovo datované dátumom zo dňa 14. 02. 2014, mi bolo v rozpore s ustanovením § 14 ods. 8 Trestného poriadku doručované po trojročnej zákonnej lehote až dňa 14. 03. 2014, pričom na poštovú expedíciu bolo vyslané Ministerstvom vnútra SR - Prezídium policajného zboru, zložka Národnej kriminálnej agentúry, Národnej protikorupčnej jednotka, expozitúra Stred, až dňa 05. 03. 2014, teda 3 roky a 19 dní po právoplatnom ukončení veci. V tomto vidím prvé zásadné porušenie mojich práv.

Ďalším zásadným porušením mojich práv je skutočnosť, že ma Ministerstvo vnútra SR - Prezídium policajného zboru, zložka Národnej kriminálnej agentúry, Národnej protikorupčnej jednotka, expozitúra Stred považovala za záujmovú osobu v súvislosti s korupčnou trestnou činnosťou. Predpokladám, že tento nedôvodný status som získal v súvislosti s mojou činnosťou ako obhajcu v trestnej veci Úradu boja proti organizovanej kriminalite, Odbor Západ, ČVS: PPZ-25/BOK-B1-2010, kde som zastupoval ako advokát

a obhajca na plnú moc klientov [REDACTED], [REDACTED] a [REDACTED] (tzv. kauza [REDACTED]). Tento záver vyvodzujem z upovedomenia o zničení záznamu, z ktorého vyplýva, že príkaz na vyhotovovanie obrazových, zvukových alebo obrazových a zvukových záznamov sa týkal okrem mojej osoby aj [REDACTED] a [REDACTED], pričom ide o sestru a známeho obvinených klientov [REDACTED], [REDACTED] a [REDACTED]...

Návrh na príkaz, ako aj samotný príkaz na vyhotovovanie obrazových, zvukových alebo obrazovo-zvukových záznamov bol namierený voči mne ako fyzickej osobe a nie ako advokátovi resp. obhajcovi, keďže som bol upovedomený o zničení záznamu na adresu trvalého bydliska a nie do sídla advokátskej kancelárie.

Keďže návrh na príkaz na vyhotovenie obrazových, zvukových alebo obrazovo-zvukových záznamov podľa ustanovenia § 114 Trestného poriadku musí byť odôvodnený podozrením z konkrétnej trestnej činnosti a tiež údajmi o osobách a veciach, z logiky veci vyplýva, že som bol v konaní Národnej kriminálnej agentúry, Národná protikorupčná jednotka, expozitúra Stred v konaní vedenom pod ČVS: PPZ-184/BPK-S-2010, vedený ako podozrivý z korupčného správania...

Ja som sa nikdy nedopustil korupčného správania, nikdy som nebol ani svedkom takéhoto správania a preto je pre mňa zarážajúce, že bol sudcom Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica, dňa 13. 11. 2010 pod č. BB-ŠTS-V-848-1/10-Ntt-727, na návrh prokurátora a na podnet OČTK, vydaný zjavne nedôvodný a nelegálny príkaz na vyhotovovanie obrazových, zvukových alebo obrazovo-zvukových záznamov mojej osoby.

O zjavnej nedôvodnosti podozrenia voči mojej osobe, ako aj nedôvodnosti vydaného príkazu svedčí aj skutočnosť, že trestná vec pod ČVS: PPZ-184/BPK-S-2010, v ktorej bol sudcom Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica vydaný príkaz č. BB-ŠTS-V-848-1/10-Ntt-727, na vyhotovovanie obrazových, zvukových alebo obrazovo-zvukových záznamov voči mojej osobe ako sťažovateľovi bola dňa 14. 02. 2014 právoplatne ukončená v zmysle ustanovenia § 197 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku odmietnutím veci...

... celý postup OČTK voči mojej osobe vnímam ako účelový a nedôvodný a samotným príkazom č. BB-ŠTS-V-848-1/10-Ntt-727 zo dňa 13. 11. 2010 boli zo strany mne neznámeho sudcu Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica, flagrantne porušené moje základné práva garantované Ústavou SR a Dohovorom.

Sudca Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica, pri vydaní príkazu musel mať vedomosť, že sledovanou osobou má byť advokát resp. obhajca, keďže trestná vec klientov, ktorých som ako obhajca zastupoval, bola vedená v prípravnom konaní práve na Špecializovanom trestnom súde v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica, pod sp. zn. Tp/17/2010.

Domnievam sa, že práve pre môj status obhajcu a advokáta bolo povinnosťou sudcu ŠTS, pri posudzovaní návrhu na vyhotovenie obrazových, zvukových alebo obrazovo-zvukových záznamov, veľmi citlivo skúmať skutočnú dôvodnosť a opodstatnenosť závažného zásahu do mojich práv a nakoniec nevyhovieť návrhu na vydanie príkazu. Bolo povinnosťou sudcu nedôvodný návrh prokurátora na sledovanie mojej osoby apriori po preskúmaní odmietnuť. Napriek tomu bez relevantných dôvodov a podkladov sudca nekriticky a automaticky akceptoval návrh a pristúpil k vydaniu príkazu, ktorý flagrantne a nedôvodne narušil moje súkromie. Konaním sudcu bola fakticky narušená v trestnom konaní aj tzv. zásada rovnosti zbraní v trestnej veci mojich klientov, keďže som bol ako obhajca stíhaných klientov vystavený sledovaniu a nahrávaniu, a teda mohlo dôjsť a aj pravdepodobne došlo k získaniu a zneužitiu informácii o taktike obhajoby (klienti boli v roku 2013 odsúdení STS na dlhoročné tresty).“.

Sťažovateľ navrhol, aby o jeho sťažnosti ústavný súd rozhodol týmto nálezom:

„1. Základné právo [REDAKOVANÉ] na súkromie a jeho ochranu obsiahnuté a garantované v čl. 22 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky, v čl. 13 Listiny základných práv a slobôd a v čl. 8 ods. 1 a 2 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, bolo porušené postupom, zásahmi, rozhodnutiami a nedoručením Upovedomenia o zničení zoznamu zo dňa 14. 02. 2014 v zákonnej trojročnej lehote sťažovateľovi, v konaní vedenom pod ČVS: PPZ-184/BPK-S-2010, Ministerstvom vnútra SR - Prezídium policajného zboru a jeho zložky Národnej kriminálnej agentúry. Národná protikorupčná jednotka, expozitúra

Stred a bolo porušené rozhodnutím sudcu Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica, zo dňa 13. 11. 2010 pod č. BB-ŠTS-V-848-1/10-Ntt-727, ktorým vydal príkaz na vyhotovovanie obrazových, zvukových alebo obrazovo-zvukových záznamov na sťažovateľa na obdobie od 13. 11. 2010 do 12. 01. 2011.

2. Rozhodnutie sudcu Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica, zo dňa 13. 11. 2010 pod č. BB-ŠTS-V-848-1/10-Ntt-727, ktorý vydal príkaz na vyhotovovanie obrazových, zvukových alebo obrazovo-zvukových záznamov na sťažovateľa na obdobie od 13. 11. 2010 do 12. 01. 2011 sa zrušuje.

3. Sťažovateľovi [REDAKOVANÉ] sa priznáva primerané zadostučinenie v celkovej výške 7.000,- €, ktoré mu je povinné vyplatiť Ministerstvo vnútra SR - Prezídium policajného zboru SR vo výške 3.000,- € a Špecializovaný trestný súd v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica vo výške 4.000,- a to do 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia Ústavného súdu SR.

4. Ministerstvo vnútra SR - Prezídium policajného zboru a Špecializovaný trestný súd v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica, do 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia Ústavného súdu SR, sú povinní spoločne a nerozdielne uhradiť sťažovateľovi [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] trovy právneho zastúpenia na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Kataríny Dušákovej do 30 dní od právoplatnosti tohto nálezu.“

Pretože sťažnosť neobsahovala náležitosti podľa § 20 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), ústavný súd vyzval právnu zástupkyňu sťažovateľa listom z 21. júla 2014 na odstránenie nedostatkov podania (najmä na spresnenie petitu sťažnosti a predloženie rozhodnutí, na ktoré v sťažnosti odkazuje) v lehote 15 dní od doručenia výzvy. Zároveň bola právna zástupkyňa sťažovateľa upozornená na to, že ak nedostatky podania v stanovenej lehote neodstráni, ústavný súd môže sťažnosť jej mandanta pri predbežnom prerokovaní odmietnuť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Právna zástupkyňa sťažovateľa výzvu prevzala 25. júla 2014 a reagovala na ňu podaním doručeným ústavnému súdu 5. septembra 2014, v ktorom uviedla:

„Sťažovateľ zo zákonných dôvodov ani v súčasnej dobe nedisponuje rozhodnutím súdu, ktoré napádame v bode 2 sťažnosti. Sťažovateľ do dňa 14. 03. 2014, teda až do momentu doručenia upovedomenia od odosielateľa Ministerstva vnútra SR - Prezídium policajného zboru a jeho zložky Národnej kriminálnej agentúry, Národná protikorupčná jednotka, expozitúra Stred, ČVS: PPZ-184/BPK-S-2010, o zničení záznamu zo dňa 14. 02. 2014, nemal žiadnu vedomosť o tom, že by bol na jeho sledovanie sudcom Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica, dňa 13. 11. 2010 pod č. BB-ŠTS-V-848-1/10-Ntt-727, vydaný príkaz na vyhotovovanie obrazových, zvukových alebo obrazovo-zvukových záznamov sťažovateľa. Teda nevedel, že takéto rozhodnutie sudcu ŠTS vôbec existuje. Predpokladáme, že neexistoval ani zákonný dôvod nato, aby bolo sťažovateľovi takýto príkaz doručovaný, keďže bol v postavení osoby, ktorá v zmysle ustanovenia § 114 ods. 8 Trestného poriadku nemala možnosť nazerať do spisu, resp. vyhotovovať si z neho kópie. Sťažovateľ vyššie uvedené rozhodnutie ani nikdy nevidel. Sťažovateľ ihneď po našej vzájomnej porade, kde som ho oboznámila s Vašou výzvou na odstránenie nedostatkov podania, písomne požiadal štatutára Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica, v zmysle zákona o slobodnom prístupe k informáciám, aby mu boli ako dotknutej osobe zo strany Špecializovaného trestného súdu sprístupnené a zaslané, a to akoukoľvek formou, kópie Príkazu sudcu Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica, dňa 13. 11. 2010 pod č. BB-ŠTS-V-848-1/10-Ntt-727, na vyhotovovanie obrazových, zvukových alebo obrazovo-zvukových záznamov, príp. aj iných nadväzujúcich dokumentov, pre potreby konania vo veci podanej ústavnej sťažnosti. Túto žiadosť Vám zasielam v prílohe.

Keďže Špecializovaný trestný súd v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica, vystupuje v ústavnej sťažnosti ako porušovateľ základných práv a slobôd a ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky, je otázne, či sa ku žiadosti sťažovateľa postaví ústretovo a požadované listiny mu vôbec zašle.

Do doručenia vyjadrenia resp. odpovede zo strany špecializovaného trestného súdu k žiadosti o zaslanie rozhodnutia, ktoré napádame v bode 2 sťažnosti, nie je v mojich silách predložiť ústavnému súdu požadované napádané súdne rozhodnutie. V prípade jeho doručenia, Vám ho obratom samozrejme zašleme čo sa týka znenia návrhu výroku v bode 1 sťažnosti, ktorý považujete za nejasný a nezrozumiteľný uvádzam nasledovné:

Mám zato, že v sťažnosti zreteľne identifikovaní porušovatelia, zásadne porušili ich postupom, zásahmi, rozhodnutiami základné právo [REDAKOVANÉ] na súkromie obsiahnuté a garantované v čl. 22 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky, v čl. 13 Listiny základných práv a slobôd a v čl. 8 ods. 1 a 2 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Podľa môjho názoru nikdy neexistoval žiaden zákonný dôvod na vydanie Príkazu sudcu Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica, dňa 13. 11. 2010 pod č. BB-ŠTS-V-848-1/10-Ntt-727, na vyhotovovanie obrazových, zvukových alebo obrazovo-zvukových záznamov ani na protizákonné konanie Ministerstva vnútra SR - Prezídia policajného zboru a jeho zložky Národnej kriminálnej agentúry, Národná protikorupčná jednotka, expozitúra Stred na začatie konania vedenom pod ČVS: PPZ-184/BPK-S-2010, ako aj porušenia práva sťažovateľa na doručenie Upovedomenia o zničení záznamu zo dňa 14. 02. 2014 v zákonnej trojročnej lehote.

Preto žiadam ústavný súd, aby samostatným výrokom vyslovil, že bolo porušené základné právo [REDAKOVANÉ] na súkromie obsiahnuté a garantované v čl. 22 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky, v čl. 13 Listiny základných práv a slobôd a v čl. 8 ods. 1 a 2 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, a to vydaním Príkazu sudcu Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica, dňa 13. 11. 2010 pod č. BB-ŠTS-V-848-1/10-Ntt-727, na vyhotovovanie obrazových, zvukových alebo obrazovo-zvukových záznamov ako aj nedôvodným postupom Ministerstva vnútra SR - Prezídia policajného zboru a jeho zložky Národnej kriminálnej agentúry, Národná protikorupčná jednotka, expozitúra Stred, v trestnom konaní vedenom pod ČVS: PPZ-184/BPK-S-2010, a to voči sťažovateľovi.“

II.

Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Sťažovateľ namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 22 ods. 1 a 2 ústavy, čl. 13 listiny a práva podľa čl. 8 ods. 1 a 2 dohovoru „vydaním *Príkazu sudcu Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica, dňa 13. 11. 2010 pod č. BB-ŠTS-V-848-1/10-Ntt-727, na vyhotovovanie obrazových, zvukových alebo obrazovo-zvukových záznamov ako aj nedôvodným postupom Ministerstva vnútra SR - Prezídia policajného zboru a jeho zložky Národnej kriminálnej agentúry, Národná protikorupčná jednotka, expozitúra Stred, v trestnom konaní vedenom pod ČVS: PPZ-184/BPK-S-2010*“.

Podľa čl. 22 ods. 1 ústavy listové tajomstvo, tajomstvo dopravovaných správ a iných písomností a ochrana osobných údajov sa zaručujú.

Podľa čl. 22 ods. 2 ústavy nikto nesmie porušiť listové tajomstvo ani tajomstvo iných písomností a záznamov, či už uchovávaných v súkromí, alebo zasielaných poštou, alebo

iným spôsobom; výnimkou sú prípady, ktoré ustanoví zákon. Rovnako sa zaručuje tajomstvo správ podávaných telefónom, telegrafom alebo iným podobným zariadením.

Podľa čl. 13 listiny nikto nesmie porušiť listové tajomstvo ani tajomstvo iných písomností a záznamov, či už uchovávaných v súkromí alebo zasielaných poštou alebo iným spôsobom, s výnimkou prípadov a spôsobom, ktoré ustanoví zákon. Rovnako sa zaručuje tajomstvo správ podávaných telefónom, telegrafom alebo iným podobným zariadením.

Podľa čl. 8 ods. 1 dohovoru každý má právo na rešpektovanie svojho súkromného a rodinného života, obdobia a korešpondencie.

Podľa čl. 8 ods. 2 dohovoru štátny orgán nemôže do výkonu tohto práva zasahovať okrem prípadov, keď je to v súlade so zákonom a nevyhnutné v demokratickej spoločnosti v záujme národnej bezpečnosti, verejnej bezpečnosti, hospodárskeho blahobytu krajiny, predchádzania nepokojom a zločinnosti, ochrany zdravia alebo morálky alebo ochrany práv a slobôd iných.

Z § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde vyplýva, že ústavný súd každý návrh na začatie konania predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

Princíp subsidiarity právomoci ústavného súdu je ústavným príkazom pre každú osobu. Preto každý, kto namieta porušenie svojho základného práva, musí rešpektovať postupnosť tejto ochrany, a predtým, ako podá sťažnosť ústavnému súdu, požiadať o ochranu ten orgán verejnej moci, ktorého kompetencia predchádza právomoci ústavného súdu (IV. ÚS 128/04, IV. ÚS 328/2011).

Z princípu subsidiarity vyplýva, že právomoc ústavného súdu poskytnúť ochranu základným právam a slobodám je daná iba vtedy, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhodujú všeobecné súdy. Ústavný súd sa pri zakladaní svojej právomoci riadi zásadou, že všeobecné súdy sú ústavou povolané chrániť nielen zákonnosť, ale aj ústavnosť. Preto je právomoc ústavného súdu subsidiárna a nastupuje až vtedy, ak nie je daná právomoc všeobecných súdov (m. m. IV. ÚS 236/07). Ak ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti zistí, že sťažovateľ sa ochrany svojich základných práv alebo slobôd môže domôcť využitím jemu dostupných a účinných prostriedkov nápravy pred iným (všeobecným) súdom, musí takúto sťažnosť odmietnuť z dôvodu nedostatku právomoci na jej prerokovanie (m. m. IV. ÚS 115/07, IV. ÚS 328/2011).

Sťažovateľ v sťažnosti ústavnému súdu tvrdí, že *„niet iného súdu resp. inej inštitúcie, ktorá by chránila moje základné práva a slobody a rovnako, vzhľadom na súčasný stav nemôžem uplatniť iné právne prostriedky, ktoré by mi zákon na ochranu práv a slobôd poskytoval.“*

1. K namietanému porušeniu označených práv sťažovateľa „rozhodnutím sudcu Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica, zo dňa 13. 11. 2010 pod č. BB-ŠTS-V-848-1/10-Ntt-727, ktorým vydal príkaz na vyhotovovanie obrazových, zvukových alebo obrazovo-zvukových záznamov na sťažovateľa na obdobie od 13. 11. 2010 do 12. 01. 2011“

Ústavný súd vo svojej rozhodovacej činnosti pri poskytovaní ochrany základným právam obsiahnutým v ústave postupuje v intenciách judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva. V zmysle tejto judikatúry sa posudzujú zásahy do práva na súkromie z troch hľadísk, a to z hľadiska legality, legitimacy a proporcionality. Legalita znamená, že štát môže zasiahnuť do práva na súkromie len vtedy, ak takýto zásah pripúšťa zákon a právna norma ho upravuje dostatočne jasne na to, aby bol za ustanovených podmienok predvídateľný. Legitímnosť zásahu do práva na súkromie je spojená s jeho účelom, ktorý je definovaný v čl. 8 ods. 2 dohovoru, teda zásah do práva na súkromie je prípustný len vtedy, ak je to v záujme štátu z dôvodu ochrany národnej bezpečnosti, verejnej bezpečnosti, predchádzania nepokojom a zločinnosti, v záujme spoločnosti z dôvodu zabezpečenia hospodárskeho blahobytu krajiny, ochrany zdravia alebo morálky a v záujme jednotlivcov z dôvodu ochrany práv a slobôd iných. Proporcionality znamená, že štát môže zasiahnuť do práva na súkromie len v tom prípade, keď je to nevyhnutné (za daných okolností nie je možné legitímny cieľ dosiahnuť inak) a pri dodržaní zásad a princípov vlastných demokratickej spoločnosti (I. ÚS 274/05, III. ÚS 80/08, IV. ÚS 121/09).

Podľa § 114 ods. 1 Trestného poriadku v trestnom konaní pre úmyselný trestný čin, na ktorý zákon ustanovuje trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby prevyšujúcou tri roky, korupciu alebo pre iný úmyselný trestný čin, o ktorom na konanie zaväzuje medzinárodná zmluva, možno vyhotoviť obrazový, zvukový alebo obrazovo-zvukový záznam, ak možno dôvodne predpokladať, že ním budú zistené skutočnosti významné pre trestné konanie.

Podľa § 114 ods. 2 Trestného poriadku príkaz na vyhotovenie obrazových, zvukových alebo obrazovo-zvukových záznamov vydáva písomne predseda senátu, pred začatím trestného stíhania alebo v prípravnom konaní sudca pre prípravné konanie na návrh prokurátora. Návrh musí byť odôvodnený podozrením z konkrétnej trestnej činnosti a tiež údajmi o osobách a veciach, ktorých sa vyhotovovanie obrazových, zvukových alebo obrazovo-zvukových záznamov týka, ak sú tieto údaje známe...

Podľa § 114 ods. 3 Trestného poriadku musí byť v príkaze podľa odseku 2 ustanovený čas, v ktorom bude vykonávané vyhotovovanie obrazových, zvukových alebo obrazovo-zvukových záznamov; tento čas môže trvať najviac šesť mesiacov. Ten, kto vydal príkaz na vyhotovovanie obrazových, zvukových alebo obrazovo-zvukových záznamov, môže čas ich trvania písomne predĺžiť vždy najviac o dva mesiace, a to aj opakovane.

Podľa § 114 ods. 5 Trestného poriadku je policajt alebo príslušný útvar Policajného zboru povinný sústavne skúmať trvanie dôvodov, ktoré viedli k vydaniu príkazu na vyhotovovanie obrazových, zvukových alebo obrazovo-zvukových záznamov. Ak dôvody pominuli, musí sa vyhotovovanie obrazových, zvukových alebo obrazovo-zvukových záznamov skončiť... Túto skutočnosť bez meškania písomne oznámi tomu, kto vydal príkaz, v prípravnom konaní tiež prokurátorovi.

Podľa § 114 ods. 8 Trestného poriadku ak sa pri vyhotovovaní obrazových, zvukových alebo obrazovo-zvukových záznamov nezistili skutočnosti významné pre trestné konanie, orgán činný v trestnom konaní alebo príslušný útvar Policajného zboru musí získaný záznam predpísaným spôsobom bez meškania zničiť. Zápisnica o zničení záznamu sa založí do spisu. O zničení záznamu osobu uvedenú v odseku 2, ktorá nemá možnosť nazerať do spisu podľa tohto zákona, upovedomí orgán, ktorého rozhodnutím sa vec právoplatne skončila, a v konaní pred súdom predseda senátu súdu prvého stupňa do troch rokov od právoplatného skončenia trestného stíhania v danej veci; to neplatí, ak sa koná o obzvlášť závažnom zločine alebo zločine spáchanom organizovanou skupinou, zločineckou skupinou alebo teroristickou skupinou alebo ak sa na trestnom čine podieľalo viac osôb a vo vzťahu aspoň k jednému z nich nebolo trestné stíhanie právoplatne skončené, alebo ak by poskytnutím takej informácie mohol byť zmarený účel trestného konania.

Ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti skúmal opodstatnenosť sťažnosti a to, či špecializovaný trestný súd použil správny výklad a aplikáciu ustanovenia § 114 Trestného poriadku.

Ústavný súd sa oboznámil so spisovým materiálom špecializovaného trestného súdu obsahom ktorého je aj príkaz č. BB-ŠTS-V-848-1/10-Ntt-727 z 13. novembra 2010.

Vzhľadom na to, že spisový materiál obsahuje utajované skutočnosti týkajúce sa rozhodovania o používaní informačno-technických prostriedkov podľa zákona č. 166/2003 Z. z. o ochrane súkromia pred neoprávneným použitím informačno-technických prostriedkov a o zmene a doplnení niektorých zákonov stupňa utajenia „V“ a „D“ podľa smernice Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 12/2007 z 3. júla 2007, ústavný súd neuvádza dôvody, pre ktorý bol príkaz vydaný, explicitne.

Po oboznámení sa s dôvodmi vydania príkazu ústavný súd konštatuje, že je legálny vzhľadom na účel jeho použitia, ktorým bolo zabezpečenie účinného vyšetrenia trestnej činnosti, a teda v záujme verejnej bezpečnosti a predchádzania zločinnosti. Zásah do súkromia sťažovateľa považuje za legitímny a aj proporcionálny vzhľadom na dosiahnutie daného účelu.

Ústavný súd na predbežnom prerokovaní sťažnosti nezistil také skutočnosti, ktoré by po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie signalizovali možnosť vysloviť porušenie základných práv sťažovateľa v súvislosti s vydaním označeného príkazu na odpočúvanie a záznam telekomunikačných činností, a preto už pri predbežnom prerokovaní sťažnosť v časti namietaného porušenia základného práva na súkromie podľa čl. 22 ods. 1 a 2 ústavy, čl. 13 listiny a práva podľa čl. 8 ods. 1 a 2 dohovoru špecializovaným trestným súdom odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti.

2. K namietanému porušeniu označených práv sťažovateľa „postupom, zásahmi, rozhodnutiami a nedoručením Upovedomenia o zničení zoznamu zo dňa 14. 02. 2014 v zákonnej trojročnej lehote sťažovateľovi, v konaní vedenom pod ČVS: PPZ-184/BPK-S-2010, Ministerstvom vnútra SR - Prezídium policajného zboru a jeho zložky Národnej kriminálnej agentúry, Národná protikorupčná jednotka, expozitúra Stred“

Podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu za právne prostriedky nápravy, ktoré v zmysle § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažovateľa musia vyčerpať pred podaním sťažnosti ústavnému súdu v obdobných veciach, ako je vec sťažovateľa, sa považuje aj podnet a tiež opakovaný podnet podľa zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov [ďalej len „zákon o prokuratúre“ (pozri § 31 až § 37 tohto zákona, pozn.)]. ústavný súd totiž považuje podnet a opakovaný podnet podľa zákona o prokuratúre za také právne prostriedky nápravy, ktoré zákon sťažovateľom na ochranu ich základných práv alebo slobôd účinne poskytuje (m. m. napr. IV. ÚS 330/04, I. ÚS 186/05, IV. ÚS 28/2010, IV. ÚS 328/2011), a to aj vo vzťahu k tým právam, ktorých porušenie sťažovateľ namieta touto sťažnosťou.

Sťažovateľ ničím nepreukázal, že by uvedený prostriedok nápravy pred podaním sťažnosti ústavnému súdu využil.

Namietaný postup policajného orgánu by bolo možné kvalifikovať aj ako nesprávny úradný postup, pričom uplatnenie zodpovednosti za takýto postup upravuje zákon č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 514/2003 Z. z.“).

Z § 3 ods. 1 písm. d) zákona č. 514/2003 Z. z. vyplýva, že štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci aj nesprávnym úradným postupom.

Podľa § 9 ods. 1 druhej vety zákona č. 514/2003 Z. z. za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

Z § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. vyplýva, že nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku.

Podľa § 16 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde (rozumej všeobecnom súde, pozn.).

Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

Podľa § 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadostučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Z citovaných ustanovení zákona č. 514/2003 Z. z. zjavne vyplýva, že sťažovateľ sa môže účinne domáhať ochrany svojho základného práva podľa čl. 22 ods. 1 a 2 ústavy, čl. 13 listiny, ako aj práva podľa čl. 8 ods. 1 a 2 dohovoru postupom podľa tohto zákona, ktorý má z hľadiska princípu subsidiarity, na ktorom je založená právomoc ústavného súdu, prednosť pred podaním sťažnosti ústavnému súdu podľa čl. 127 ods. 1 ústavy (rovnako tak ako podnet a opakovaný podnet podľa zákona o prokuratúre, m. m. IV. ÚS 328/2011).

Na základe uvedeného ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosť sťažovateľa v tejto časti odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu nedostatku svojej právomoci.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 11. júna 2015